

ZAGINIENI - NIE ZAPOMNIANI

25 maja obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Dziecka Zaginionego. Głównym celem tego Dnia jest zwrócenie uwagi na problem zaginionych dzieci. Chcemy także przypominać o potrzebie działań profilaktycznych. Ilość zaginięć dzieci może się obniżyć tylko w efekcie konsekwentnych i długofalowych działań realizowanych przez instytucje europejskie, agendy rządowe, szkoły, organizacje społeczne, policję.

Symbolem pamięci o zaginionych dzieciach jest kwiat niezapominajki. Pamiętamy o dzieciach - tych odnalezionych tragicznie i tych, których być może już nigdy nie odnajdziemy.

Policja cały czas stara się podnosić skuteczność i efektywność prowadzonych poszukiwań osób zaginionych. Ważną rolę w tym zakresie pełni utworzona w Komendzie Głównej Policji specjalistyczna komórka – Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych. Centrum odpowiada za koordynację, analizę i nadzór nad poszukiwaniami osób zaginionych, obejmującymi zasięgiem cały kraj.

W działaniach zmierzających do odnalezienia osoby zaginionej służby wspierane są przez organizacje pozarządowe.

Najtrudniejsze są poszukiwania zaginionych dzieci. Obok presji czasu, zdenerwowania rodziców, pojawiają się też silne emocje – bo policjanci biorący udział w akcji też mają swoje dzieci. Należy pamiętać, że kiedy zaginie małe dziecko czas odgrywa kluczową rolę.

Już w listopadzie 2013 roku Polska jako jedenasty kraj Unii Europejskiej ogłosiła gotowość operacyjną systemu Child Alert. Ideą tego systemu jest natychmiastowe zaalarmowanie społeczeństwa o prowadzonych poszukiwaniach zaginionego dziecka, gdy z okoliczności zaginięcia wynika, że życie, zdrowie lub wolność dziecka jest lub może być zagrożona. W przypadku takich poszukiwań opracowany zostaje w Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych komunikat, który następnie zostaje szybko rozpowszechniony za pośrednictwem mediów. Jest on również wyświetlany na tablicach multimedialnych oraz w portach kolejowych i lotniczych. Tak jak w kwietniu br. kiedy w trakcie poszukiwań 10-letniej Mai z Wołczkowa Centrum uruchomiło po raz pierwszy polski Child Alert. Dziewczynka została uprowadzona sprzed swojego domu. Udało się ją odnaleźć i zatrzymać sprawcę po kilkunastu godzinach, w Niemczech, dokąd dziecko zostało wywiezione.

Historia

25 maja 1979 r. na Dolnym Manhattanie, w dzielnicy SoHo w Nowym Yorku, zaginął 6-letni Etan Kalil Patz. Tego dnia chłopiec po raz pierwszy sam wyszedł do szkoły. Nigdy jednak do niej nie dotarł.... Poszukiwania chłopca odbywały się na ogromną skalę i poruszyły całą społeczność Stanów Zjednoczonych. Wizerunek Ethana, oprócz plakatów, był publikowany na kartonach z mlekiem. W działania poszukiwawcze za zaginionym 6-latką włączyły się inne kraje. Ostatecznie w 2001 r. chłopiec został oficjalnie uznany za zmarłego. Od tego roku, dokładnie 25 maja dla uczczenia pamięci chłopca ale i też celem zwrócenia uwagi na problem nieodnalezionych dzieci, wszystkie kraje europejskie, w tym Polska, obchodzą Międzynarodowy Dzień Dziecka Zaginionego.

Dane statystyczne

Europa

Według danych z raportu organizacji Missing Children Europe za 2013 r., każdego roku we wszystkich krajach Unii Europejskiej zgłaszanych jest ok. 25 000 zaginięć dzieci, co oznacza, że co 2 minuty ginie 1 dziecko.

W skali europejskiej przyczyny zaginięć dzieci są różne: zagubienia, ucieczki, wypadki losowe, uprowadzenia rodzicielskie, zaginięcia małoletnich migrantów podróżujących bez opieki. Jak wynika z przytoczonego raportu, ok. 2,5% z tej grupy stanowią zaginięcia o podłożu kryminalnym. Główne formy przestępczości skierowanej przeciwko najmłodszym to wykorzystywanie seksualne, prostytutka dziecięca, pornografia dziecięca, handel dziećmi w celach wykorzystywania seksualnego i grooming.

Według danych Rady Europy 1 na 5 dzieci to ofiary różnych form przemocy seksualnej, przy czym w 70-85% przypadków osobą nadużywającą jest ktoś kogo dziecko zna i komu ono ufa.

Tzw. ucieczkowicze 9-krotnie częściej niż inne zaginione dzieci podejmują próby samobójcze. Z danych opracowanych przez Children's Society wynika, że 1 na 6 uciekinierów śpi pod gołym niebem, 1 na 8 aby przeżyć ucieka się do kradzieży, 1 na 12 dzieci z tej kategorii zaginionych staje się ofiarą różnych form wykorzystywania.

Polska

W 2014 r. w Polsce zgłoszono 8261 zaginionych osób małoletnich, natomiast 8283 zostały odnalezione. W przedziale wiekowym 0-6 lat zarejestrowano 529 zaginięć, odnaleziono 532 osoby. W wieku 7-13 lat zgłoszono 971 osób zaginionych natomiast odnaleziono 975. W 2014 r. najwięcej zarejestrowano zaginięć małoletnich w wieku 14-17 lat tj. 6761, odnaleziono 6776 osób w tymże przedziale wiekowym.

Powyższe dane mówią same za siebie...

Przyczyny zaginięć dzieci

Małe dzieci są naturalnie ciekawe świata i nie są w stanie ocenić grożącego im niebezpieczeństwa. Giną najczęściej z braku należytej opieki lub w wyniku wypadków losowych. Zdarza się, że padają ofiarą przestępstwa (uprowadzenie dla celów wykorzystania seksualnego, zabójstwo). Coraz częstszym zjawiskiem w Polsce są również tzw. porwania rodzicielskie, tj. sytuacje w których rodzice są ze sobą skonfliktowani i jedno z nich celowo zabiera i ukrywa przed drugim ich wspólne dziecko.

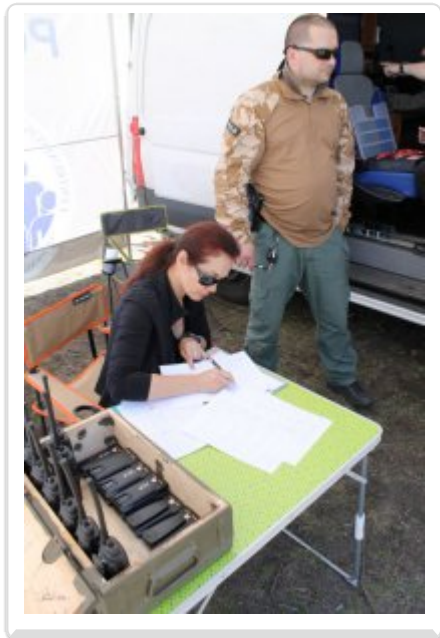
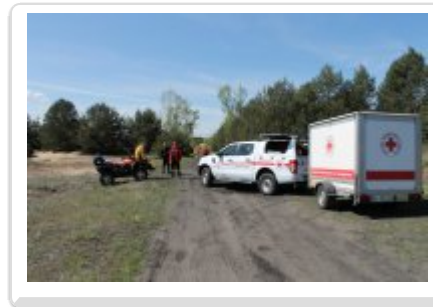
Najczęstszym powodem zaginięć starszych dzieci i nastolatków są ucieczki z domów. Myśl o ucieczce pojawia się najczęściej w sytuacji kiedy nastolatek ma poczucie, że jego potrzeby są lekceważone, czuje się niezrozumiany, opuszczony. Często rodzice, czy opiekunowie są zbyt wymagający a dziecko nie jest w stanie tym wymaganiom sprostać. Czasem ucieczka to krzyk i wołanie o uwagę, zainteresowanie. W wielu przypadkach przyczyną zaginięć jest chęć poznania świata i nowych ludzi, czy przeżycia ciekawej przygody. Często dzieci uciekają nie radząc sobie ze spotykającymi je trudnymi sytuacjami życiowymi. Uciekają w wyniku poczucia bezsilności wobec konkretnego problemu, próbując uwolnić się od niego i złych emocji z nim związanych. Powodów może być wiele: przemoc, molestowanie psychiczne i seksualne, krzywda, upokorzenie, bieda, ciągłe kłótnie rodziców, niepowodzenia miłosne czy szkolne a nawet depresja.

Co zrobić aby zapobiec zaginięciu dziecka?

Aby dziecko nie zaginęło i nie uciekło należy zrobić wszystko aby zagwarantować mu należyłą opiekę i dać poczucie bezpieczeństwa. W przypadku młodszych dzieci ważne jest aby nie pozostawiać ich bez opieki, a także nauczyć własnego imienia i nazwiska, jeśli to możliwe również adresu zamieszkania, nauczyć, jak ma się zachować, kiedy będzie zaczepiane czy nagabywane przez kogoś obcego. W przypadku starszych dzieci i nastolatków ważne jest okazanie im naszego zainteresowania, poświęcenie należytej uwagi, nie ignorowanie jego problemów i potrzeb, obserwowanie zachowania dziecka, reagowanie we wszelkich sytuacjach związanych z jego zachowaniem które budzą nasz niepokój. Warto wiedzieć, z kim nasze dziecko się przyjaźni, z kim utrzymuje kontakty, gdzie i jak spędza swój wolny czas.

Pamiętajmy, że prawie wszystkim przypadkom zaginięć dzieci możemy zapobiec i ustrzec nasze dzieci i nas samych od ogromnej tragedii. Nie liczymy na to, że ktoś nas wyręczy. Weźmy w swoje ręce odpowiedzialność za los naszych dzieci. Poświęćmy im jak najwięcej swojej uwagi, zadbajmy o ich bezpieczeństwo.

(BSK KGP/ mw / PAP)

Ładowanie odtwarzacza...

Ocena: 0/5 (0)

[Tweet](#)